

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Externis Regulis Amoris Et Morum, Legibus Utique, ac Præceptis
Virtutum Theologicarum, & Cardinalium, necnon Decalogi & Ecclesiae -
Libros Vndecim Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput LXXII. Licita est venditio cum pacto retrovenditionis, servatis certis
conditionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73203)

789. Objicies 6°. videtur saltem contra charitatem pretio currenti vendere res brevissimi valituras. Quia charitas vetat, ne quis cum aliorum iactura lucrum quaerat.

887. Respondeo negando antecedens: quia charitas non vetat, ne quis utatur jure quod habet ad consulendum sibi, & filiis suis secundum leges, & justam rerum aestimationem, tamen inde per accidens damnum aliquod aliis eveniat, dummodò tale non sit per quod proximus in necessitatem redigatur. Si enim inde depauperandus foret, vel in necessitatem gravem conjiciendus, sicut charitas juberet ipsi succurrere, etiam cum aliqua bonorum tuorum iactura; sic vetaret ne in illam proximum conjiceret, ipsumque redderes inopem, ut te faceres divitem, ut bene Wiggers, & alii viri doctissimi sentiunt.

CAPUT LXXII.

Licitia est venditio cum pacto retrovenditionis, servatis certis conditionibus.

790. Patet 1°. ex Levit. ubi dicitur: *Cum sita regio possessionis vestra sub redemptionis conditione venietur.* 2°. ex venditione censuum redimibilem; approbata à Martino V. & Pio V. 3°. ex eo quòd in tali contractu servari possit aequalitas, & de facto servetur, dummodò serventur conditiones sequentes.

791. Prima, ut nihil fiat in pallium usurarum, animo scilicet mutuandi potius quàm vendendi. Aliàs foret usura palliata.

792. Secunda, ut pretii diminutione, vel auctione (prout in favorem emptoris, vel venditoris, retrovenditionis onus impositum fuerit) onus istud compensetur, atque hoc pacto aequalitas servetur pretii cum merce, habità gravaminis ratione. Merx enim cum tali pacto minoris valet: cum onus istud pretium ipsius minuat: eò quòd mercem non constituat in dominio tam pleno emptoris, aut venditoris, quàm constitueret absque illo pacto.

793. Ex quo patet, quòd dum emptor in sui favorem onus illud imponit, eam infimo non possit emere pretio; nec venditor, in sui favorem imponens, vendere summo: quòd verò minoris res valeat ratione talis oneris, determinandum prudentis arbitrio, pensatis circumstantiis, maximè termino retrovenditioni vel redemptioni praefixo.

794. Tertia conditio est, ut non addatur pactum, quòd res postea pluris retrovendatur, cum possit minoris valere; neque quòd retrovendatur minoris, cum possit valere pluris.

795. An ergo fieri potest cum pacto ut retrovendatur eodem quo vendita est pretio? Affirmat Lessius l. 2. c. 21. dub. 14. Sed hoc non caret difficultate, quia res quae retrovenditur absque onere, plus valet quàm

res quae vendita fuit cum onere supradicto.

796. Responder Lessius rem, quae per novum contractum absolute retrovenditur absque onere, plus valere, quàm primò venditam sub retrovenditionis onere; secus rem quae retrovenditur per distractum, id est per prioris contractus dissolutionem, absque novi contractus celebratione. Quidni enim hoc pacto utraque pars in pristinum statum restitui queat, ita ut eadem re ad venditionem redeunte, idem quoque pretium ad emptorem redeat? Quidni etiam vendere liceat cum pacto, ut venditor retineat potestatem contractum post aliquot sumptus dissolvendi?

797. Audio; sed quàm proclivis ad usuram, venditionis nomine palliatam, est hujusmodi venditio! quàm periculosa proinde in praxi! Et ut ad usuram non esset proclivis, alia difficultas occurrit, quòd justum non videatur, quòd, mutatis rerum circumstantiis, in pristinum uterque redeat statum, dum scilicet longè aliud est justum rei pretium retrovenditionis tempore, quàm fuit tempore venditionis. Non videtur ergo justum pactum, quòd res quae jam venditur, retrovendatur eodem pretio, dum vel moraliter certò, vel verisimilius valebit longè pluris. Tutius est ergo quòd res retrovendatur pretio currenti tempore retrovenditionis.

798. Speciale tamen est in retractu, gallicè *retrait*, quòd res immobilis vendita, eodem pretio possit à consanguineis venditoris infra tempus à lege definitum recuperari. Introductus eodem tempore est omnium ferè nationum moribus, Principumque & Legum auctoritate retractus, justà sanguinis, & familiae conservandae ratione; hac quidem apud nos lege, ut intentaretur infra annum à die adhaerentiae in voluntariis, vel à decreto Judicis in judiciariis venditionibus, & infra tres proclamationes publicas, nisi forte retrahens legitime abisset è patria. Videri possunt hac de re Zypæus in notitia Juris Belgici, de jure retractus, & Christinaeus ad Bugnion. l. 1. c. 157.

CAPUT LXXIII.

Iusta & licita est emptio & venditio census realis, sive novi, sive antiqui, sive pecuniarii, sive fructuarii, sive temporalis, sive perpetui, servatis servandis.

799. Solemnis olim hac de re disceptatio fuit inter Henricum Gandavensem, & Godofridum de Fontibus; Henrico nimirum contendente illicitam esse emptionem redditus pecuniarii, saltem novi, sive perpetui, sive temporalis, seu vitalitii. Siquidem omnes hujusmodi emptiones censebat usurarias, eò majori usurà, quòd emptor census perpetui constituebat se in statu exercendi usuras in perpetuum, id est in finem usque mundi. At